

308

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 25 sierpnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 1 lutego 1960 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 29, poz. 138) ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ostrężnik” obszar lasu o powierzchni 4,10 ha w Leśnictwie Czatachowa Nadleśnictwa Złoty Potok, położony

w gromadzie Janów, w powiecie częstochowskim województwa katowickiego, stanowiący oddział 108 d, f, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1960—1970 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę”.

2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

309

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 25 sierpnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 78, poz. 415) wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Huby Grzebieńskie” obszar lasu o powierzchni 1,28 ha w Leśnictwie Stramnica Nadleśnictwa Pniewy, położony w miejscowości Młodasko, w gromadzie Kaźmierz, w powiecie szamotulskim województwa poznańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi poddział „h” w oddziale 318, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1963—

1973 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.”;

b) w ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów oraz stosowanie zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych, po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody”.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

310

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 25 sierpnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 63, poz. 362) ust. 4 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urzędzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, usuwanie drzew martwych,

wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych”.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: - R. Gesing

311

INSTRUKCJA MINISTRÓW KOMUNIKACJI I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 15 września 1964 r.

w sprawie obliczania obciążenia dróg lokalnych oraz ustalania wielkości udziału uspołecznionych jednostek gospodarczych w kosztach inwestycji drogowych i utrzymania dróg lokalnych.

Na podstawie § 4 uchwały nr 257 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie udziału uspołecznionych jednostek gospodarczych w kosztach inwestycji i utrzymania dróg lokalnych oraz udziału dokonujących przewozu w kosztach wzmocnienia i naprawy mostów i wiaduktów drogowych na drogach publicznych (Monitor Polski Nr 68, poz. 335) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stosownie do przepisów § 2 ust. 1 i § 3 ust. 4 uchwały nr 257 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie udziału uspołecznionych jednostek gospodarczych w kosztach inwestycji i utrzymania dróg lokalnych oraz udziału dokonujących przewozu w kosztach wzmocnienia i naprawy mostów i wiaduktów drogowych na drogach publicznych (Monitor Polski Nr 63, poz. 335) wysokość udziału uspołecznionej jednostki gospodarczej w kosztach inwestycji drogowych oraz utrzymania dróg lokalnych oblicza się na podstawie następującego wzoru:

$$X = \frac{q}{Q} \cdot K,$$

w którym:

- X — oznacza wysokość udziału uspołecznionej jednostki gospodarczej w kosztach inwestycji drogowych lub utrzymania drogi lokalnej,
 q — oznacza obciążenie ruchem danej drogi lokalnej, wywołanym działalnością określonej uspołecznionej jednostki gospodarczej, w tonach na dobę, obliczone jako obciążenie średnie dobowe w roku kalendarzowym,
 Q — oznacza obciążenie ogólne ruchem drogowym danej drogi lokalnej w tonach na dobę, obliczone jako obciążenie średnie dobowe w roku kalendarzowym,
 K — oznacza ogólny koszt inwestycji drogowej lub roczny koszt robót związanych z konserwacją i odnową nawierzchni danej drogi lokalnej.

2. Stosownie do przepisu § 3 ust. 1 uchwały nr 257 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. udział uspołecznionej jednostki gospodarczej w kosztach utrzymania dróg publicz-

nych oblicza się tylko w tym wypadku, gdy iloraz $\frac{q}{Q}$ będzie większy niż 0,25.

§ 2. 1. Obciążenie ogólne ruchem drogowym (Q) może być obliczane dwiema metodami:

- 1) metodą średniej arytmetycznej dobowego obciążenia drogi (§ 3 ust. 1),
- 2) metodą średniej ważonej dobowego obciążenia drogi (§ 3 ust. 2).

2. Obciążenie ogólne ruchem drogowym (ust. 1) drogi lokalnej w tonach ustala się na podstawie pomiaru ruchu drogowego, dokonywanego przez 6 dni w roku (doby pomiarowe) w okresie pomiędzy 1 maja a 31 października danego roku kalendarzowego.

3. Za dobę pomiarową uważa się okres od godziny 6 rano jednego dnia do godziny 6 rano dnia następnego.

4. Pomiar ruchu drogowego przeprowadza się w ciągu jednej doby pomiarowej w miesiącu, przy czym w każdym miesiącu przeprowadza się go w innym dniu tygodnia, tak aby wszystkie dni tygodnia z wyjątkiem niedziel były objęte pomiarem.

5. Metodę obliczania obciążenia ogólnego drogi (ust. 1), ilość punktów pomiarowych na danej drodze, ich rozmieszczenie oraz dzień pomiaru ustala właściwy zarząd drogi; dzień pomiaru powinien być najbardziej typowy dla ruchu na danej drodze.

6. Szczegółowy sposób przeprowadzania pomiarów ruchu drogowego i ustalania obciążenia ogólnego drogi ruchem drogowym określony jest w załączniku do niniejszej instrukcji.

§ 3. 1. Obliczanie metodą średniej arytmetycznej ogólnego dobowego obciążenia drogi polega na pomiarach ruchu drogowego w jednym punkcie drogi; w tym wypadku średnie dobowe obciążenie drogi lokalnej w tonach oblicza się jako średnią arytmetyczną wyników pomiarów dokonanych we wszystkich 6 dobach pomiarowych.

Przykładowy sposób obliczania ogólnego średniego obciążenia dobowego drogi metodą średniej arytmetycznej:

Pomiary z 6 dób wyniosły na dobę: 100 t, 150 t, 180 t, 200 t, 270 t i 140 t. Średnia arytmetyczna obciążenia drogi lokalnej (Q) wynosi:

$$\frac{100 + 150 + 180 + 200 + 270 + 140}{6} = 173 \text{ t/dobę (po zaokrągleniu).}$$

2. Obliczanie metodą średniej ważonej ogólnego dobowego obciążenia drogi polega na pomiarach ruchu drogowego